

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 224

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίως συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Μαΐου 1883.

ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΑ

Τὸ ὑπουργικὸν ἐρείπιον διάγει ἀπὸ τινων ἡμερῶν βίον ἀβίωτον. Τρεῖς τῶν ὑπουργῶν του εἶνε ἐτοιμόρροποι καὶ ἐπὶ τοῦ αὐχένος τοῦ νῦν δικεφάλου γλάβρου τοῦ Μεσολογγίου εἶνε ἐτοιμοὶ ν' ἀναφανῶσιν ἄλλαι τρεῖς κεφαλαί, διότι μεθ' ἑλα τὰ θρυλούμενα εἶνε βέβαιον ὅτι οἱ θυγῆς του δὲν θὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς ἄλλους νὰ ἀρπάσωσι τὴν ὑπουργικὴν βοράν, ἣν ἐποφθαλιμῶ. Ὁ πολλαπλασιασμοὸς οὗτος τῶν κεφαλῶν ἐπὶ τραχήλου δυναμένου νὰ φέρῃ μίαν μόνην καὶ ταύτην πολὺ ἐλαφρὰν εἶνε ζωολογικὸν φαινόμενον ἀξιοσημείωτον, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ παρατηρήσωσιν οἱ ἐπιστήμονες. Ἐν τούτοις κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα ἡ Ἑλλάς, ἥτις ἐπὶ τῆς εὐκλεοῦς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη κατήντησεν ὁ Παλιᾶστος τῶν ἐθνῶν καὶ δίδει ὄρωρᾶν τερψίθυμα θεάματα εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης, θὰ παρουσιάσῃ τὸ ἐκτακτὸν θέαμα ὑπουργείου δισυνθέτου ἀποτελουμένου ἐξ ἑνὸς πρωθυπουργοῦ πενταπλοῦ καὶ ἑνὸς ὑπουργοῦ, ὅστις ἐκέρδησε τὴν διπλὴν του ιδιότητα χάρις εἰς τὴν δουλοφροσύνην του, εἰς τὸ συγκαταβατικὸν τῆς συνειδήσεως καὶ εἰς τὴν ἐξειδικασμένην του μαγειρικὴν ἱκανότητα ἐφηρμοσμένην εἰς τὴν πολιτικὴν.

Ἐκτὸς ἀν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς σκοπεύῃ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ σύστημα τῆς μονοετοῦς θητείας κατ' ἀνάλογον χρονικὸν διάστημα ἐν τῷ ὑπουργείῳ του δηλαδὴ νὰ καλῆ ἐκ περιτροπῆς ὅλους τοὺς ἑπαδούς του καὶ νὰ χειροτονῇ αὐτοὺς ὑπουργοὺς διὰ τινὰς ἡμέρας ἕως ὅτου ἐκχυμασθῶσιν, εἶτα δὲ νὰ τοὺς ἀποπέμπῃ. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἔχη ὅσον ἔνεστι πλείους ὑπουργοὺς γεγυμνασμένους ἐν ὄρω ἀνάγκης.

Ἀλλὰ μένει πάλιν τὸ ζήτημα ἀν ὑπάρχῃ τοιοῦτος παρ' ἡμῶν ἐξευτελισμὸς χαρακτῆρων, ὥστε νὰ εὐρεθῶσιν ἄνθρωποι

δυνάμενοι νὰ συμπράξωσιν ὡς ὑπουργοὶ μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις φέρεται πρὸς τοὺς συνυπουργοὺς του, ὅπως δὲν φέρεται οὐδ' αὐτὸς ὁ Μίχος πρὸς τοὺς παρὰ τὴν θύραν τῶν μεγάρων τῆς Ὀμοιοῦας περιπολοῦντας θεσθίρας. Θέλει τοὺς ἄλλους νευρόσπαστα καὶ τῶσον ἀρέσκειται εἰς αὐτὰ ὥστε, καθὼς λέγεται, δὲν θὰ συγκαλέσῃ οὐδὲ τὸν Νοέμβριον τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ θὰ ἐνοικιάσῃ τὸ βουλευτήριον εἰς τὴν ἐκτιρίαν τῶν νευροσπᾶστων τοῦ Ἀπόλλωνος.

Πάντοτε ἦτο τραχὺς καὶ σκαιὸς καὶ φιλαρχὸς ὁ ἐκ Μεσολογγίου πολιτικὸς, ἀλλὰ ἀπὸ τίνος καιροῦ τὸ ἐπαράκαμιν. Οἱ συνυπουργοὶ του, οἱ ἄνθρωποι, εἰτιγῆς ὁμολογουμένως ἐκοπίασαν ἐπὶ ἰδίᾳ ζημίᾳ νὰ τὸν ἀναδείξωσι, δὲν ἀξίξουσι πλέον εἰς τὰ ἔμματα του οὐδ' ὅσον οἱ συντοπίται παράσιτοι τοῦ σαλονίου του. Εἰς τὰ ὑπουργικὰ συμβούλια εἶνε πάντοτε ἐν ἐγὼ ἀκλιτον καὶ δύσπεπτον, τὸ ὅπειον μόλις δύναται νὰ χωνεύσῃ ὁ ἀμαρτωλὸς στόμαχος τοῦ Λομιδάροῦ. Αὐτὸς εἶνε τὸ Α καὶ τὸ Ω καὶ τὰ ἕτερα εἰκοσιδύο γράμματα τῆς ἀλφαβήτου. Οἱ ὑπουργοὶ μανθάνουν τὸν διορισμὸν ἀνθρώπων εἰς ἀνωτέρας θέσεις ἀπὸ τὸ στόμα τῶν διορισθέντων, ὅπως συνέβη εἰς τὸν κ. Κοντόσταυλον, ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Λουριώτου ὡς νομάρχου Κερκύρας. Αὐτὸς συνεννοεῖται μετὰ τῶν πρέσβων καὶ αὐτὸς διορίζει τοὺς ὁδοεργάτας. Κατόπιν τούτων δὲν εἶνε παράδοξον ἀν παρατῶνται ὅσοι τῶν ὑπουργῶν ἔχουσι συναίσθησιν τῆς ἀξιοπρεπείας των. Εἶνε παράδοξον πῶς δὲν παρητήθησαν ἀκόμη καὶ οἱ κλητῆρες τῶν ὑπουργείων καὶ οἱ ἵπποι τῆς ἀμάξης του, ὅστινες ἀσθμαίνουσι οἱ δυστυχεῖς διὰ νὰ τὸν μετακομίζωσιν ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ὑπουργεῖον.

Ἐθρασύνηθι καὶ ὑψώθη ὡς ὁ Ναβουχοδονόσορ ἀλλὰ ἀν δὲν ἐλησμόνησε τὴν ἱερὰν ἱστορίαν ἐν τῇ τύρῃ τῆς πολιτικῆς, θὰ γινώσκῃ ὅτι ὁ βαβυλωνίος μονάρχης ἔσχεν ἔνεκα τῆς ἐπαρσεῶς του τέλος οἰκτρὸν καὶ μεταμορφωθεὶς εἰς τετράποδον

διητάτο μετά των κτηνών. 'Ο κ. Τρικούπης δέν έχει ανάγκη νά μεταμορφωθή: θά μείνη Τρικούπης άπλοός και θά συναγελάζηται μετά του Μανδάλου και των βουλευτών Θεσσαλίας.

* * *
'Η φιλοστοργός Ίδρυσις του έν Δαφνίω φιλανθρωπικού κα-
ταστήματος έκ μέρους του πρωθυπουργού μή ήτο άρά γε πρα-
κσίσημα; Δέν θά διατελώσιν αι φρένες του εις εύδαιστον κα-
τάστασιν διό νά είνε τόσοσιν τυφλωμένοι έκ της φιλαρχίας, ώ-
στε νά μεταβίβη εις έχθρούς τουσ φίλους και τουσ συναδέλ-
φους του. 'Ελπίζομεν δέν θά βραδύνη ή ήμέρα, καθ' ην θά
έννοηση τό σφάλμα του, μανθάνων ταυτοχρόνως ότι εξακολου-
θούσιν αι λεμονέαι καρποφορούσαι λεμόνια έν Πάτρας και ότι
παράγουν ντομάτας οι λιπαροί άγροί της 'Αττικής.

* * *
Νικητής του Καρχηδών, μεγαλόσταυρος άρχηγός των
ιδανικών τροφίμων των στρατιωτικών φούρνων, πρωθυπουργός
μονοκράτωρ, μέλλων δημιουργός δημάρχων και υποψήφιος άν-
τιβασιλεύς ο πρωθυπουργός μας εύρίσκειται εις κρείττονα θέσιν
της του Φιλίππου μετά την έν Χαιρωνεία μάχην. Οι φίλοι του
και οι επιστήθιοι πρέπει νά σκεφθώσιν και νά επιφορτίσωσιν ένα
των οικείων του νά τή λέγη έκάστην πρωΐαν, κατά τό παρά-
δειγμα του έχέγγρονος Μακεδόνας.

— Τρικούπη, μέμνησο ότι άνθρωπος εί!

Πρέπει όμως τό κτήκων τουτο ν' ανατεθή εις τον άφρωσι-
μένον Μίχον, διότι δύσκολον είνε νά εύρεθί άλλος, δοτις νά
έχη τό θάρρος νά παραβιάζη καθ' έκάστην την συνείδησιν του
άποδίδων κολακευτικώς την ιδιότητα του ανθρώπου εις τον
κ. πρωθυπουργόν.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Μία φίλη συνάελφος γράφουσα περί των ύπουργικών λέγει
δτι έν τή κατά τής ήμέρας ταύτης κρίσει έπρσιπε νά ύπερισχύση
ο κ. Τρικούπης, δυνάμει του φυσικού νόμου, καθ' έν έν ήρέμω
πολιτική καταστάσει: αι τριανδρίαί δέν δύνανται νά ισχύσωσιν,
ο Κρόσσος πρέπει νά φονευθί, νά ήττηθί ο Πομπήιος και ν'
άπομείνη δικτάτωρ ο Καίσαρ....

'Αλλ' έπί του παρόντος νομίζομεν δτι ή ρωμαϊκή ανάμνη-
σις δέν χωρεί, διότι ο κ. Καλλιγιάς και τόρα άκόμη δύνανται
νά βεδαιώση δτι ή προσωνομία του ήττημένου των Φερσάλων
δέν έπκυσεν άνήκουσα εις τον κ. Τρικούπην.

* * *
Και άλλην τιμήν απέλαυσεν ο πρωθυπουργός μας. 'Ακρι-
βώς τās ήμέρας, καθ' ας έκόσμει: τὰ στίθη του διό των νέων
παρασήμεν του, ή έταιρία των θεσσαλικών σιδηροδρόμων έ-
κόσμει τὰ στίθη της πρώτης αούτης Locomotive δια του έν-
δόξου ονόματός του. Πρωθυπουργός υπό άτμόν! 'Η άλληγο-
ρία δέν είνε άπροσδιένυσος, άλλ' έχομεν διδόμενα έκ του πα-

ρελλόντος όπως συστήσωμεν εις την έταιρίαν νά τον προσέχη
μήπως έκτροχιάζεται.

* * *
Σημειώθηδες διάλογοι έν τή σταθμή, όταν θά εργάζηται ο
σιδηροδρόμος:

'Ο πρώτος ιδίως όταν οι δαίμοντες είνε θεσσαλοί βουλευταί
αναχωρούντες δε 'Αθήνας:

- Μή ποτέ train θά πάτε;
- Μή τον «Τρικούπη».
- 'Ο «Τρικούπης» έχάλασε.
- Δέ δουλεύει πιό;
- Δέν πάει καλά. κλπ. κλπ.

* * *
'Ολα τὰ είδη των ζητημάτων ήδυνάμεθα νά φαντασθώμεν,
άλλ' όχι και ζήτημα των φαράδων του Μεσολογγίου. 'Ανα-
γέλλεται έκ Πατρών ότι άπηγορεύθη δε' ύπουργικής διατα-
γής ή άλιεία έν τή Πατραϊκή κόλπω. Και τουτο όπως ώφε-
ληθώσιν οι έν Μεσολογγίω ίχθυοτρόφοι: και έξ ευγνωμοσύ-
νης ψηφίσωσιν τον υποψήφιον δήμαρχον του κ. Τρικούπη.
'Ημεις δέν παραξενευόμεθα και τόσοσιν αν οι ευγλωττοι κάτοικα
της θαλάσσης συντελούν εις τās επιτυχίας του κ. πρωθυπου-
ργού, διότι έχομεν προσφάτους τās βουλευτικές άναμνήσεις.

* * *
Φανταζόμεθα πόσων θά έπεθώμει ο κ. Τρικούπης νά ήδύνατο
νά έμποδίση την άλιείαν και την ζωήν και εις την πολιτικήν
θάλασσαν. Και νά θολώση τὰ νερά και νά ψαρεύη
πλέον μόνος αυτός, καρχαρίες ανθρωπόμορφος!

* * *
Πλήν της επιτυχίας των φίλων του ίσως και ύλικώτερον
ώφελήθη λαμβάνων ως δώρον παρὰ των εύνοουμένων του φα-
ράδων μεσολογγίτικων αύγοτάραχον. Κατά την προσεχή
δμως σύνοδον έν τή βουλευτική θαλάσση βεβαίως θά φάγη των
παθών του τον τάραχον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Και τέλος μετά τόσα τραγάματα μεγάλα
κι' ή νέα κωμωδία έτέλειωσε κι' αυτή
ο Ράλλης κι' ο Τρικούπης γινήκαν μέλι γάλα,
κι' ο ένας μέσ' του άλλου κρυφομιλά ταύτη.

—
Λοιπόν χαρήτε, φίλοι Πανέλληνες, και πάλι,
έπέρασεν ή μόρα και ο κατακλυσμός,
θά λείψουν τὰ τερτίπια του Ρούφου και του Ράλλη,
και τόρα γέλοια, νάζια, φιλιζ, συμβιβασμός.

—
Και σεις όπου με τόσο προσμένετε καμάρι-
κανένα 'Υπουργείο νά βάλετε 'στό χέρι,
τραδάτε με τό νέο Μαγιατικό φεγγάρι
'στή θήρα ή 'στην Τήνο νά πάρτε άέρι.

Σοφ.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΟΥ

ΤΟ ΝΕΥΡΟΣΤΙΧΑΣΤΟΝ

Ο ΚΕΡΒΕΡΟΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Ἦτο εὐκολώτερον νὰ εἰσέλθῃ κανεὶς εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Τρικούπη μὴ ὢν μελανωτῆς τῆς «Ὁρας,» παρὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ θέατρον τῶν Ὀλυμπίων προχθὲς τὴν ἑσπέραν. Κανεὶς ἐκ τῶν ἐπισήμων δὲν ἔλειπε, κανεὶς ἐκ τῆς διπλωματίας, κανεὶς ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν, κανεὶς ἐκ τῶν φιλομούσων, κανεὶς ἐκ τῶν περιέργων.

Ὁ Γουαράνης, τὸ μελόδραμα τοῦ Γομέζ πρώτην φορὰν παριστανόμενον ἐν Ἀθήναις ἤρπασεν ἀρκετὰ εἰς τὸ κοινὸν καὶ παρεστάθη καλῶς. Ὁ μελοδραματικὸς θίασος τῶν Ὀλυμπίων ἐφέτος κατηρτίσθη μετὰ πλείονος ἐπιμελείας καὶ ὑπερτερεῖ τοὺς τῶν ἄλλων ἐτῶν. Πλήρεις εἶνε οἱ χοροὶ καὶ πλήρεις ἡ ὀρχήστρα. Ἐκ δὲ τῶν αἰδῶν οἱ δύο σπουδαιότεροι, ὁ δεξιόφωνος De Santis καὶ ἡ ὑψίφωνος De Giovanni εἶνε ἀριστοί. Ὁ πρῶτος εἶνε ὁ παχύτερος καὶ ὁ καλλίτερος τῶν τενόρων ὄσους ἐφιλοξένησαν τὰ θερινὰ μας θεάτρα. Ἀνάλογος πρὸς τὸ πάχος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἰκανότητα εἶνε καὶ ἡ ὑψίφωνος De Giovanni, ἣτις ἔδειξε πολλὰ προσόντα φωνῆς καὶ τέχνης. Ἡ σκηνικὴ διακόσμησις καλὴ· ὄσον τὸ δυνατόν μάλιστα οἱ Ἴνδοι τῆς γ'. πράξειως ἦσαν Ἴνδοι ἀγριώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων. Μόνον περὶ τὸ τέλος ὅτε γίνεται ἡ ἀνάφλεξις προσέκοψεν ὀλίγον ὁ μηχανισμὸς καὶ τὰ ἐρείπια καίπερ κλονούμενα δὲν ἔπεσον. Ἄλλ' ἀφοῦ δὲν πίπτουν ὑπουργοί, τοὺς ὁποίους ὤθει ἐπίτηδες ἡ χεὶρ τοῦ Τρικούπη, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ πέσωσιν ἐρείπια μὴ ἔχοντα συναίσθησιν τῆς θέσεώς των;

Ἐν γένει ἡ ἀπαρχὴ ἦτο καλὴ καὶ τὰ Ὀλύμπια προσιωρίζεται ὅτι θὰ γείνωσι τὸ προσφιλὲς ἐντευκτήριον τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΗΣΜΑΤΑ

Οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἔπεσον κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις. Συνεβιάσθησαν μὲ τὸν πρωθυπουργὸν καὶ μένουσιν εἰς τὰς θέσεις των.

Ἡ Ἐταιρία τῶν νευροσπλάτων τοῦ Ἀπόλλωνος βλέπουσα τὴν ἀντιπολίτευσιν ταύτην εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐκ μέρους τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἔδωκε τὴν τελευταίαν παράστασιν καὶ ἀπέρχεται ἐξ Ἀθηνῶν.

* *

Ἐληξε καὶ τὸ ἐπεισόδιον τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἀνεμοτρατῶν. Ὁ μέγας πολίτης τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Μεσολογγίου ἠναγκάσθη νὰ ἀρῇ τὴν σκανδαλώδη ἀπαγόρευσιν τῆς εἰς τὸν Πατραϊκὸν κόλπον ἀλιείας, ἣτις ἐγέννησε τόσα τηλεγραφήματα καὶ διαμαρτυρήσεις εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων. Τώρα ἀπομένει νὰ διαμαρτυρηθῶσι τὰ ταλαίπυρα φάρια καὶ νὰ στείλωσι τηλεγραφήματα εἰς τινὰς βουλευτάς, οἵτινες διὰ τῆς ἐν τῇ βουλῇ ἀφασίας των ἀπέδειξαν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὸ αὐτὸ γένος.

* *

Ἡ Δυτικὴ Ἑλλάς ἀπαντήσασα εἰς τινὰ περὶ αὐτῆς ἀθῶν ἀστείότητα τοῦ Ἀσμοδαίου σφοδρῶς καταφέρεται καθ' ἡμῶν, χωρὶς νὰ τὴν μέλῃ λέγει ἂν θ' ἀπαντήσωμεν καὶ

τί ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν ὅλην τὴν διάθεσιν πρὸς τοῦτο, μόνον ὅτι ἡ ἀπάντησις μας ἐπιθυμοῦμεν νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν τριτὴν σελίδα τῆς ἐφημερίδος μας καὶ πρὸς τοῦτο παρακαλοῦμεν τὴν μεσολογγίτισαν συνάδελφον νὰ μᾶς στείλῃ τὴν φωτογραφίαν τοῦ συντάκτου τῆς.

* *

Ἦνοιξε καὶ ἐφέτος πάλιν τὰς ὥραιάς αἰθούσας τοῦ τῶ ἐν Φαλήρῳ ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἔπερ διευθύνουν ὁ πολὺς Σάββας Κέντρος καὶ Σ. Λάμπας, καὶ δεχεται πάλιν γαστρονόμους προσκυνητάς ἐν κατανύξει κοιλίας προσερχομένους εἰς τὴν Μέκκαν αὐτὴν τῆς μαγειρικῆς.

BIBLIA

Ἐνῶ ὄλα τὰ ἄλλα εἶδη τῆς φιλολογίας καὶ τῆς δημοσιογραφίας κακὰ ψυχρὰ καλλιεργοῦνται ὀπισθόηποτε, μόνον ἡ στρατιωτικὴ φιλολογία, τόσῳ σπουδαῖον κλάδον ἄλλου ἀποτελοῦσα παρημελήθη ἢ μᾶλλον διόλου δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὡς δυναμένη νὰ ὑπάρξῃ, ἀκολουθοῦσα εἰς τοῦτο, χάρις εἰς τὸ μέχρι τοῦδε διέπον τὸν τόπον σύστημα, τὸ ἀντικείμενον τῆς μελέτης τῆς τῶν στρατῶν, τείνοντα βαθμιαίως ὀσημεραὶ εἰς τὴν κατάπτωσιν, τὴν ἀμάθειαν, τὴν παραλυσίαν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν. Εὐτυχῶς ἂν ἡ κυβερνητικὴ ἀναίσθησις οὐδὲν γενναῖον φαίνεται σκεπτομένη καὶ δι' αὐτὸν, ἡ ἰλιωτικὴ ἐνέργεια καὶ ἀρχίζει νὰ κάμῃ δι' ἐκεῖνην καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῆς κινήσεως ταύτης ἔχομεν ὑπ' ὄψιν, δύο βιβλία, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων διακρίνομεν τὰ ὀνόματα δύο ἀξιωματικῶν ἀνωτέρων, τοῦ ἐνὸς ταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ ἄλλου λοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι μόνον τὸ ἐν περιστρέφεται κυρίως καὶ ἀποκλειστικῶς περὶ τὰ στρατιωτικὰ ὑπὸ μορφὴν «Ἐπιθεωρήσεως» μηνιαίας, ἐκδομένης ὑπὸ τοῦ κ. Μιλτιάδου Δόξα, εἰς 80 σελίδας, προσπαθοῦσης νὰ περιλαμβάνῃ πᾶν δυνάμενον ν' ἀφορᾷ εἰς τὸν στρατὸν, μετ' ἀξιεπαίνου ἐπιμελείας περὶ τὴν ἔκφρασιν, τὴν οἰκονομίαν, καὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὕλης.

Τὸ ἄλλο δύναται μᾶλλον νὰ θεωρηθῇ ἐπιστολογραφικὸν διότι ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο μεγάλας—μεγάλας ἐπιστολάς, ἢν ἢ μία ἐπέχει τόπον προλεγομένων ἀπευθύνονται δὲ πρὸς ἄγνωστον φίλον, ἢ πρώτη ἐκ μέρους τῆς Φιλ...ίας καὶ ἢ ἄλλη ἐκ μέρους τριῶν ἀστερίσκων καὶ περιέχουν εἰς περιεργότατον ροτ-ρουιτὶ χιλίας δύο ἱστορικάς, μυθολογικάς, ταξιδιωτικάς, περιγραφικάς, στατιστικάς, πληροφορίας περὶ τῆς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Βόλον ἔδοῦ ποικιλομέγας ἀπὸ ἐπινοῦς πίνακας, ὧν οἱ τρεῖς χωριστὰ κλείουν τὸ ἐξ 96 σελίδων φυλλάδιον, πρῶτον τῆς σειρᾶς τῶν Ὀδοιπορικῶν ἀναμνησεῶν τοῦ λοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ κ. Ν. Θ. Σχημῆ, ὧν ἀξιεπαῖνος σκοπὸς εἶνε νὰ γνωρίσουν εἰς τοὺς Ἑλληνας τὴν ἄγνωστον αὐτοῖς Ἑλλάδα, συνδέουσα τὴν γεωγραφίαν αὐτῆς «μετὰ τῆς ἱστορίας καὶ μυθολογίας ἔτι».